

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemiz topraklarının 28 milyon hektarı tarımda kullanılan sahaları oluşturmaktadır, bunun 8,5 milyon hektarı ekonomik olarak sulamaya uygun bulunmaktadır. Sulanan alan toplamı ise 5,1 Milyon hektardır. Geniş tarım alanlarına ve elverişli iklim koşullarına rağmen ülkemizin tarımsal üretim yapısının negatif yönlü gelişmesi düşündürücüdür.

Son dönemlerde tahıl fiyatlarının artması ile çeşitli illerimizde yaşam mücadelesi veren yurttaşlarımızın düşük fiyatla pirinç satışı yapılan TMO önlerinde kuyruklar oluşturduğunu görmekteyiz.

Bu acı tablo, 1980'lerden sonra IMF'ye verilen niyet mektupları ve Dünya Bankasının yapısal reform adı altında ülkemiz hükümetlerinden yapılmasını istediği düzenlemelerin ürünü olmuştur.

Yürütülen destekleme politikalarının özellikle 9 Aralık 1999'dan sonra tasfiye edilmesi sürecine girilmesi ve DGD uygulamasına geçilmesiyle ürün bazlı desteklemeler terk edilme eğilimine girmiş ve üretimden yalıtılmış bir destekleme sistemi oluşturulmuştur. Mülkiyet ilişkilerini esas alan bu sistem ürünü değil toprak sahiplerini desteklemeyi esas almıştır. Tarımsal desteklemenin uygulama unsurlarından olan TMO, TEKEL, ÇAYKUR, ŞEKER FABRİKALARI A.Ş. gibi kurumlar işlevsizleştirilmiş veya liyakatsiz kişilerce idare edilmeye başlanmış ve ülkemiz tarımı planlı bir uygulamayla üretemez hale getirilmiştir.

Tarımda ithalatçı bir ülke olma yolunda hızla mesafe kat edilirken "üreticiler DGD'ye muhtaç hale getirilmiş bunun sonucu, Üretim Kültürü yerine Muhtaç Çiftçi Kültürü yerleştirilmiştir."

Tarımsal desteklerin GSMH'ye oranı %3,2 seviyelerinden 2002'de %0,68'e, 2006'da %0,83'e ve 2007'de de %0,84'lere kadar düşürülmüştür. DGD'nin destekleme sistemi içindeki payının ivedilikle aşağı çekilmesi ve bu yapılırken ürün desteklerinin artırılması yolu izlenmelidir. Oransal bir kaydırma çok anlam ifade etmeyecektir. Tarımsal desteklerin GSMH içindeki payı artırılmalıdır. AB ülkelerinde tarımın ulusal gelire katkısının %50 yada %70'i oranında tarıma destekleme yapılırken, Türkiye'de bu oran %7'ler seviyesindedir.

Yaşanan tahıl kriziyle ilgili olarak; 1988 yılında toplam 138 milyon 169 bin dekar tahıl ekimi yapılmış bunun 94 milyon 350 bin dekarına buğday ekilmiş ve rekolte 20 milyon 500 bin ton olarak gerçekleşmiştir. 2006 yılında 84 milyon 900 bin dekarda buğday ekimi yapılmış ve 20 milyon ton ürün alınmıştır. 2007 yılı rekoltesi 17 milyon 234 bin ton olarak gerçekleşmiştir. Bir önceki yıla göre üretim buğdayda 13,9 oranında azalmıştır. 2007 yılında bir önceki yıla göre tahıl ürünleri, sebze ürünleri ve meyve ürünleri azalış göstermiştir. 2007 yılında tahıl ürünlerinin üretimi bir önceki yıla göre %15,5 oranında azalmıştır.

Verilen rakamlardan da anlaşılacağı üzere son 20 yıldır tahıl ekim alanları yaklaşık 10 milyon dekar azalmış buna karşılık buğday üretim miktarımız 2007 yılı hariç tutulursa yaklaşık olarak 20 milyon ton seviyesinde gerçekleşmiştir.

Ülke Nüfusu 1985 sayımında 50 milyon 664 bin, 1990 sayımında 56 milyon, 2007 sayımında 70,5 milyon olmasına rağmen tarımsal üretimin buna bağlı olarak artırılamaması ciddi bir problem olarak ortada durmaktadır. Bu tablonun sonucunda gerek tarım gerekse işlenmiş tarım ürünlerinde ithalat eğilimimiz artmaya başlamış işlenmiş tarım ürünlerinde denge AB lehine gelişmiştir.

AKP 2002 seçim kampanyasında, IMF politikaları ve uygulanan tarım politikalarını değiştirme vaadiyle seçimlere girmiş ve seçimler sonrası AKP Hükümetleri 2002'den günümüze IMF ve Dünya Bankası politikalarına teslimiyetten kurtulamamıştır.

IMF ve Dünya Bankasının istemleri ile uygulanmaya konulan istikrar ve yapısal uyum programlarının Türkiye'nin yoksullaşması sürecini hızlandırmakta olduğu aşikardır.

Ülkemizde son yıllarda belirginleşen tarımsal krizin nedenlerinin araştırılması, gelecek dönemlerde benzer sıkıntıların yaşanmaması, Türkiye ekonomisinin çöküşüne ve toplumsal dokunun çözülmesine sebebiyet veren neo-liberal politikalara karşı ulusal ekonomiyi canlandıracak tedbirlerin hayata geçirilmesi amacıyla, gerekli önlemlerin belirlenmesi için Anayasa'nın 98 ve T.B.M.M. İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri uyarınca "Meclis Araştırması" açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

1. Rahmi GÜNER - Ordu
2. Halil ÜNLÜTEPE - Afyonkarahisar
3. Yaşar AĞYÜZ - Gaziantep
4. Şahin MENGÜ - Manisa
5. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
6. Eşref KARAIBRAHİM - Giresun
7. Ali İhsan KÖKTÜRK - Zonguldak
8. Turgut DİBEK - Kırklareli
9. İsa GÖK - Mersin
10. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
11. Ahmet ERSİN - İzmir
12. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
13. Mehmet Ali SUSAM - İzmir
14. Selçuk AYHAN - İzmir
15. Şevket KÖSE - Adıyaman
16. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
17. Sacid YILDIZ - İstanbul
18. Abdülaziz YAZAR - Hatay
19. Vahap SEÇER - Mersin
20. Enis TÛTÛNCÛ - Tekirdağ
21. Tekin BİNGÖL - Ankara
22. Birgen KELEŞ - İstanbul